

מ"ת 1092/06/18 - בהא אל דין עפיפי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

מ"ת 1092-06-18 מדינת ישראל נ' עפיפי(עציר)
תיק חיצוני: 246433/2018

בפני כבוד השופט משה הולצמן
המבקש בהא אל דין עפיפי (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר לצורך ביטול מעצר הבית שבו נתון המבקש ולהשבת חלק ניכר מהעירבון הכספי שהופקד בקופת בית המשפט.

2. בבקשה נטען, בעיקרי הדברים, כי המבקש שוחרר במסגרת עמ"ת (מחוזי ב"ש) 10163-06-18 לחלופת מעצר תוך שבית המשפט המחוזי דחה את ערר המשיבה ואישר את החלטת בית המשפט קמא בעניין שחרורו לחלופת מעצר, תוך הגדלת סכום ההפקדה לסך של 20,000 ₪; המבקש מקפיד על תנאי השחרור; ביום 17.7.2018 הוצג במסגרת ההליך העיקרי הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום מעבירה של נהיגה בשכרות לעבירה קלה משמעותית של נהיגה תחת השפעת אלכוהול והופחתה המהירות המופרזת. עוד הוסכם שהמשיב ירצה עונש מאסר באמצעות עבודות שירות ופסילת רישונו; המבקש הופנה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות והדין נדחה ליום 26.2.2019; מעצר הבית גורם לקושי הולך וגובר למבקש ולמפקחים; מכיוון שהמבקש הורשע בעבירה קלה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בלבד, תחת העבירה שיוחסה לו במקור, השתנו הנסיבות והתשתית הראייתית הלכאורית בבקשת המעצר והחלטת השחרור, ויש בכך כדי להשליך על תנאי השחרור; שעה שהצדדים הסכימו לעונש של מאסר באמצעות עבודות שירות אין מקום להותיר אותו במעצר בית; המשך המשפט בהליך העיקרי נדחה לפרק זמן ניכר של שבעה חודשים, ובכוונת המבקש לפעול לשיפור מצבו הכלכלי הרעוע; די בפסילת רישונו על מנת שלא יעלה שוב על ההגנה. בנסיבות העניין יש מקום לבטל את מעצר הבית ולהשיב למבקש סך של 15,000 ₪ מתוך הסך של 20,000 ₪ שהופקד.

3. ב"כ המשיבה טען, בדיון שנערך ביום 8.8.2018, בעיקרי הדברים, כי המשיב עושה שימוש בהסדר הטיעון עליו הוסכם בהליך העיקרי על מנת להקל בתנאי השחרור, ולטעמו המדובר בהתנהלות לא ראויה וב"תרגיל"; בית המשפט המחוזי, בהליך הערר, עיבה את התנאים והעלה את סכום ההפקדה לסך של 20,000 ₪; הבקשה אינה עומדת בתנאים שנקבעו בדין לצורך עיון מחודש ולא הוצגו עובדות או נסיבות חדשות שאירעו ממועד מתן ההחלטה המקורית; המדובר בעבירות חמורות המקימות חזקת מסוכנות ועילת מעצר.

4. אקדים ואציין שלאחר שבחנתי את כל שהוגש בהליך זה ובהליך העיקרי ואת טענות הצדדים מצאתי לנכון

להיעתר לבקשה בחלקה.

5. בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 נקבע כי **"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיין חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

6. במסגרת ההליך העיקרי (פל"א 1101-06-18) הוגש כתב אישום מתוקן ובמסגרתו הואשם המבקש בנהיגה במהירות מופרזת ברכב תחת השפעת משקאות משכרים, במקום האישום המקורי של נהיגה במהירות מופרזת ברכב בהיותו נהג שיכור (אוויר נשוף).

בדין שנערך ביום 17.7.2018 בפני כב' השופטת דורית בונדה המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן.

לבית המשפט הוצג הסדר הטיעון הבא- **"הגענו להסדר בשל כשלים ראייתיים, במסגרתו נעתור במשותף ל-5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת חיובית במידה ולא יתאים אנו נטען באופן פתוח לרכיב המאסר. בנוסף הוסכם על פסילה בפועל בת 40 חודשים. פסילה על תנאי בת 18 חודשים למשך 3 שנים. הפעלת פסילה מותנית מהרשעה מס' 3 לריצוי באופן חופף, מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בהיותו שיכור, קנס בסך 5,000 ₪"**.

המבקש הופנה לממונה על עבודות השירות ונקבע דיון נוסף ליום 26.2.2019.

7. יוצא אפוא כי המשיבה ראתה לנכון לתקן את כתב האישום ולהאשים את המבקש בעבירה שהיא קלה יותר במדרג החומרה של עבירות התעבורה ביחס לעבירה המקורית שבה הואשם, בשל כשלים ראייתיים, כך לפי הטענה, ובמילים אחרות בשל הקושי להוכיח כי המבקש נסע ברכב בהיותו נהג שיכור לפי ממצאי הבדיקה שנערכה לו, ויש בכך כדי להצביע על כרסום ראייתי בליבת האישום המקורי, ולשינוי בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה המקורית שיוחסה לו מאז מתן ההחלטות לגבי שחרורו בתנאים לחלופת המעצר.

להשלמת התמונה אציין כי בכתב האישום המתוקן הועמדה מהירות הנסיעה על 148 קמ"ש במקום 150 קמ"ש והמדובר בפער שאינו משמעותי.

8. עם זאת, תיקון כתב האישום והרשעתו של המבקש, לפי הודאתו, בעבירה קלה יותר ביחס לעבירה המקורית, אין בהם, כשלעצמם, כדי להמעיט מעוצמת החומרה שיש לייחס לעבירות שבהן הורשע בגין נהיגה במהירות מופרזת כאשר הוא מצוי תחת השפעת משקאות משכרים, בשים לב לסיכון שנשקף לציבור בעטייה של התנהגות זו, ויש לבחון האם המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה באופן המצדיק היעדרות לבקשתו.

9. ביסוד ההחלטות שניתנו לגבי תנאי שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, עמדו, בין היתר, העבירות שיוחסו לו בהליך הנוכחי, וכן עברו הפלילי.

ביום 9.12.2012 נגזר דינו של המבקש בבית המשפט לתעבורה בחיפה (עע"ת 2405-11-09) בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס. ביום 8.6.2015 נגזר דינו של המבקש בבית משפט השלום בנצרת (ת"פ 49944-06-12), בגין עבירות של נהיגה בשכרות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור, ל-4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, פסילת רישיון למשך 6 חודשים, פסילה מותנית במשך 12 חודשים, מאסר

מותנה למשך 12 חודשים, וקנס כספי.

נראה אפוא שהעונשים שהוטלו על המבקש לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירה דומה לזו שבגינה הורשע בעבר.

10. מכל מקום, המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, ולטעמי יש לתת את המשקל הראוי להסכמות שגובשו בין הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון שהוצג בפני בית המשפט, לגבי העונשים שיוטלו עליו, ובכלל זה חמישה חודשי מאסר שאותם ירצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות הדעת של הממונה, פסילת רישיון, פסילה מותנית, מאסר על תנאי, וקנס כספי בסך של 5,000 ₪.

יש לשים לב גם לעניינים הבאים - להלכה הפסוקה ולפרקטיקה הנוהגת לגבי אימוץ הסדרי טיעון על ידי בית המשפט, בכפוף לשיקול דעתו של המותב היושב בדין; למשך הזמן שחלף ממועד מעצרו של המבקש; לכך שלא הועלתה טענה לגבי הפרת תנאי השחרור ממועד שחרורו; ולפרק הזמן של כשבעה חודשים עד לדיון הבא בהליך העיקרי.

11. בנסיבות העניין סבורני שאין מקום להורות על ביטול גורף של כל התנאים שנקבעו בענייניו של המבקש, בכל הנוגע לחלופת המעצר בבית, כפי שהתבקש על ידו, בשים לב למסוכנות שעדיין יכול ונשקפת ממנו, ולטעמי יש מקום להידרש לעניין ההקלות עליו באופן מדורג ומבוקר בתקופת הביניים עד למתן גזר הדין.

לפיכך, ראיתי לנכון להגביל את השעות שבהם המשיב יהיה נתון במעצר בית מלא, לשעות הלילה, בין השעה 20:00 לשעה 06:00, בכל ימות השבוע, לפי התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 5.6.2018.

העירבון הכספי (שהופקד בבית המשפט) יופחת ויעמוד על סך של 10,000 ₪ (במקום 20,000 ₪).

יתר התנאים והערובות שנקבעו יותרו ללא שינוי עד להחלטה אחרת.

12. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ח, 13 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.